

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek JUDr. Margity Frídovej a JUDr. Heleny Haukviztovej, v právnej veci žalobcu **R.**, IČO: X., zastúpeného JUDr. P., proti žalovanému **B.**, IČO: X., o zaplatenie 420 015,11 Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 11 Cb 1764/96-657, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. apríla 2006 č. k. 20 Cob/88/2006-690, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. apríla 2006 č. k. 20Cob/88/2006-690 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Žiline uznesením z 27. apríla 2006 odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 4. novembra 2005 č. k. 11 Cb 1764/96-657 ako oneskorene podané. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol doručovaný doporučené do vlastných rúk právneho zástupcovi žalobcu. Prvý pokus o doručenie bol vykonaný 30.11.2005, opakované doručovanie bolo vykonané 1.12.2005 a z dôvodu jeho bezvýslednosti došlo v tento deň k uloženiu zásielky. V zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 OSP tretí deň od uloženia zásielky, ktorý pripadol na 4.12.2005, bol dňom jej doručenia, takže lehota 15 dní na podanie odvolania začala plynúť dňom 5.12.2005

a uplynula 19.12.2005. Žalobca odovzdal odvolanie pošty na prepravu dňa 22.12.2005, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané. Vychádzal pritom aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 17/01 z 19.4.2001, ktorým sú všeobecné súdy viazané a v ktorom bol o. i. prijatý záver, že posledným dňom trojdňovej lehoty môže byť aj iný ako pracovný deň. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobca bol povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania, žiadne mu však nevznikli, preto mu nebola priznaná ich náhrada.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca podľa § 237 písm. f) OSP s odôvodnením, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na ustanovenie § 47 ods. 2 OSP a uviedol, že doručovateľ ho žiadnym spôsobom neupovedomil, že zásielku príde doručiť v nasledujúci deň a neurčil ani hodinu, kedy príde zásielku opätovne doručiť. Má za to, že neboli splnené zákonné podmienky pre fikciu doručenia podľa § 47 ods. 2 OSP a keďže zásielka bola prevzatá na pošte dňa 8.12.2005, lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 9.12.2005, a preto odvolanie, podané na poštovú prepravu dňa 22.12.2005, bolo podané včas. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) a po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Ak súd doručuje písomnosť poštou v zmysle § 45 ods. 1 OSP, pri doručovaní musí byť dodržaný postup stanovený Občianskym súdnym poriadkom, predovšetkým v ustanoveniach § 46 až § 48. V zmysle týchto ustanovení postup pri doručovaní písomností sa mení v závislosti od toho, či sa zásielka doručuje do vlastných rúk alebo nie a tiež podľa adresáta písomností, pričom zákon rozlišuje doručovanie fyzickým osobám, fyzickým osobám oprávneným podnikateľ

a právnickým osobám. V danom prípade súd doručoval písomnosť poštou právnemu zástupcovi účastníka na adresu jeho sídla, pričom išlo o rozsudok, teda o zásielku, ktorú treba doručiť do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 OSP). Z uvedeného vyplýva, že pri posúdení, kedy bola zásielka doručená, treba vychádzať z ustanovenia § 48 ods. 3 a 4 OSP, to znamená, že písomnosť sa považuje sa doručenú po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak by sa advokát o tom nedozvedel. V prejednáwanej veci však zásielka nebola súdu vôbec vrátená, ale adresát si ju prevzal na pošte dňa 8. decembra 2005. Pretože fikcia doručenia podľa § 47 ods. 2 OSP sa na tento prípad nevzťahuje, zásielku treba považovať za doručenú dňom jej skutočného prevzatia advokátom. Vychádzajúc z tohto záveru, žalobca podal odvolanie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Odmietnutím odvolania preto bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ OSP.

Z uvedených dôvodov dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1, 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 26. marca 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu